

Liv etter fødselen?

Et tvillingpar snakker sammen i mors mage:

– Si meg, tror du egentlig på et liv etter fødselen?

– Ja, selvfølgelig gjør jeg det! Her inne vokser vi og blir sterke for det vi skal møte senere, der ute.

– Jeg tror ikke noe på alt det der, det er bare dumheter. Det kan ikke være noe liv etter fødselen, for hvordan i alle dager skulle det kunne være?

– Ja, helt nøyaktig vet ikke jeg heller. Men det er sikkert mye lysere enn her. Kanskje kommer vi til å gå omkring på føttene våre og kanskje også spise med munnen vår!

– Noe så dumt har jeg aldri hørt! Spise med munnen, for en idiotisk ide. Vi har jo navlestrengen som gir oss mat. Hvordan tror du at du skal kunne gå omkring?

Navlestrengen er aldeles for kort for det!

– Jo, men jeg tror allikevel det skal være mulig på en eller annen måte. Alt kommer bare til å være annerledes enn her inne.

– Det er bare sludder! Det har aldri kommet noen tilbake fra livet etter fødselen. Med fødselen er livet slutt! Så enkelt er det! Punktum finale!

– Jeg er enig at ingen vet hvordan livet etter fødselen kommer til å være. Men det jeg vet er at vi da vil kunne se vår mor, og hun kommer til å ta vare på oss!

– Mor??? Du tror da vel ikke på en mor??? Hvor i alle dager skulle hun være??

– Her! Overalt! Omkring oss! Vi er til og lever gjennom henne. Uten henne skulle vi ikke engang eksistere!

– Det er bare prat! Jeg har aldri merket noe til noen mor, altså finnes hun ikke!